

Cartes

Les autoritats i El Bulli

joan enric carreras mercader. Bellcaire d'Empordà.

En la manifestació de polítics, empresaris, i persones conegudes pels mitjans de comunicació que van opinar sobre les excel·lències del Nou Bulli i que vam poder seguir per televisió, l'alcaldesa de Roses en poques paraules ens va demostrar que el projecte no és legal, atès que ella millor que ningú sabia el que allí es pot fer i ens va dir que era molt bo per "als catalans" (?) i que n'hauríem d'estar contents, després el president de la Diputació també va apel·lar al renom que "els qui poden menjar bé" en parlaran arreu, i el cuiner de Girona ens ho va posar com que seria poc més que el "Seminari" dels bons cuiners, i el Sr. Sargatal és va equivocar de manifestació, la dels ecologistes va ser fa dies, i també va defensar "el que és indefensable" atès el seu "antic càrrec" com a director dels Aiguamolls, penso recordar que en "certa ampliació" a Sant Pere Pescador va defensar la "no edificació" de certes barbaritats, però és clar, aquell moment potser només era "ecologista" i ningú el va convidar a dinar... en fi, lamentable quan veus els interessos d'uns i altres, a veure com acabarà, potser si el 5% fes obrir camí...

Foc nou i Unesco

Roser Frigola i Macià . Girona.

Catalunya, nosaltres, estem vivint uns moments dolorosos mereixedors de crespons. Al mateix temps, uns moments esperançats per un foc nou per a la Pasqua propera fonamentada en les nostres forces i en la força de les nostres raons, els nostres mèrits, els nostres valors... I l'esdevenidor el desitgem clar i net, senzillament. Dolguts per les humiliacions que patim en tants aspectes decidim fer-nos amos del destí procurant incidir en cadascun dels aspectes, per ínfims que siguin.

Amb aquesta perspectiva rebem notícies com la proposta de demanar per a la Costa Brava la qualificació de protecció especial per part de la Unesco. Amb el suport de "nord enllà" volem que se'ns ajudi a protegir el que encara és salvable d'aquesta part del nostre país. Nosaltres ja ens hem dotat d'algunes lleis per a la salvaguarda (des de Pinya de Rosa, a Blanes, fins al Cap de Creus; entremig Castell i els Aiguamolls) però l'excusa de la crisi o de l'interès públic comencen a fer trontollar el blindatge. L'ajut de la projecció internacional ens faria adonar que les lleis són per a ser complides i no pas alterades a conveniència d'uns quants, a Blanes, al Cap de Creus, arreu ... i ens ajudarien a aturar els excessos especulatius que li van robar l'essència. Ecologistes en acció, Greenpeace, Depana, laeden, "Salvem l'Empordà" polítics ecologistes, gent sensible i sensibilitzada, sense nom als diaris, tots plecats, no serem prous per impedir la fugida endavant?

Em permeto assenyalar que també en la salvaguarda del territori, en el respecte per la natura, tant com en la llengua, en els costums o en les peculiaritats que ens fan ésser nosaltres, necessitem que les persones que pretenguin dirigir-nos manifestin de forma oberta, clara i neta si pensen, o no, tallar de soca-rel les intervencions permissives, els tractes selectius o els privilegis. Opino que així, de mica en mica, Catalunya, comparada amb l'au fènix, que reneix de les pròpies cremes, se'n sortirà. Tots plegats, posem-nos-hi.

Oasi cultural gironí
Lluís Torner i Callicó. girona.

Estem a punt ja d'entrar de ple a la tardor -després d'aquest estiu tan irregular que hem tingut- i estem immersos en una plena efervescència política, atesos els actuals moments transcendents que els catalans estem vivint, i que manté ocupada la nostra atenció i el nostre interès, pendents de com es van succeint els esdeveniments, encaminats a poder donar compliment a la petició, emanada de la majoria de ciutadans, enfront a poder manifestar, democràticament i lliure, la nostra opinió, sobre el nostre futur. Tractant-se d'un tema tan rellevant, és lògic que ens mantingui ocupats i atents.

Per això ha esdevingut molt escaient la celebració de dos actes culturals que, entre altres, ja han esdevingut tradicionals, dins l'àmbit cultural gironí i que enguany encara han tingut més rellevància, ja que que, tot i ser eminentment gironins, han servit per distreure'ns un xic de la pressió del moment -per això parlem d'oasi- i alhora per demostrar que la cultura que ens és pròpia aguanta tots els embats, i manté ben ferma la seva vitalitat. Ens referim als: Premis Literaris de Girona, organitzats per la Fundació Prudenci Bertrana, i a la Nit de Poetes, a càrrec dels Amics de la Unesco. Ambdues activitats varen gaudir del beneplàcit d'un bon nombre d'assistents, que els vàrem premiar amb calorosos aplaudiments. Per tant, com a gironins, ens cal agrair als seus organitzadors i col·laboradors, la seva tasca en pro d'un element tan important, com és el de la Cultura, en general, i la nostra en particular.

Nova Cultura Salut
M. Àngels Pagès Calvet. ventalló.

Trobo ben interessant que el proper cap de setmana es porti a terme una segona edició d'activitats de Nova Cultura Salut. Fa dies que no puc estar de llegir quan passejo les frases poètiques d'aquestes banderoles escampades pels carrers principals de la ciutat.

Felicito els escriptors, exaltar dotze valors tan representatius com: l'amor, l'amistat, la generositat, el coratge, la compassió, la bellesa, la serenitat, el sentit de l'humor, la resiliència, l'ètica, l'esperança i la solidaritat és sempre positiu i més si es fa amb paraules sàvies que t'arriben al cor.

En aquesta ocasió la Fundació Oncolliga el que pretén a través de les xerrades, tallers, taules rodones, conferències, debats... és ajudar a trobar alternatives per afrontar situacions difícils, com són la malaltia del càncer i la mort. Cada cop més les teràpies alternatives com a complement de la medicina tradicional proporcionen una millora a la qualitat de vida dels pacients i familiars. De ben segur que l'èxit que va assolir la temporada passada se superarà en escriure i més comptant amb la presència del sommelier Josep Roca en l'activitat Vidavi al Teatre Municipal, en què participarà també el Quartet Gerió.

Cara de pomes agres

ÀNGELA FERRER I MATÓ. GIRONA.

Últimament observo la cara del senyor Rajoy i la veig alterada, vermella i amb els ulls que sembla que li surtin llamps d'aquests capaços de destruir el que sigui (com diem els catalans fa cara de pomes agres) i (suposo que sobretot dirigits a Catalunya). Ha dut el procés tan malament que ara està ofegat en un mar de problemes, que ell solet s'ha buscat i no sap com sortir-se'n. Si hagués actuat com Cameron ara tot seria més fàcil. En veure el resultat d'Escòcia es deu mossegar les ungles i d'aquí aquest aspecte d'una persona propera a tenir un atac d'apoplèxia. El millor que podria passar, encara que difícil seria que el Tribunal Constitucional acceptés la pregunta, llavors no vull ni pensar la cara que faria en Rajoy. Al cap i a la fi crec que el dit Tribunal no hauria de posar-se en temes polítics, però com que està manipulat pel PP segurament emetrà un veredicta negatiu, però a mi ningú em treu la il·lusió que deixés almenys votar al poble. Després ja es parlaria del llarg camí a resoldre, ja que potser passaria com a Escòcia, mai se sap. La covardia dels actuals dirigents no ha fet més que embolicar-ho tot.

L'autora de l'entrevista a César Molinas, publicada en el darrer Dominical, és Natalia Vaquero i no David Pagès.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/09/24/cartes/689029.html?utm_source=rss